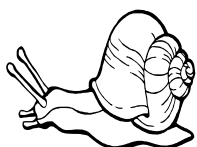
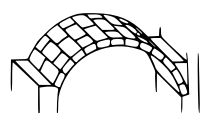

18

-3

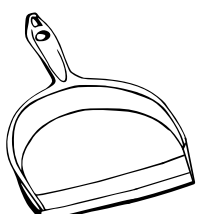
+7

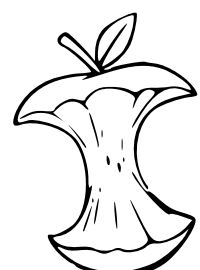
-3

-1

+17

-6

+6

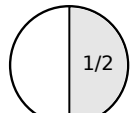
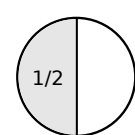
-7

-7

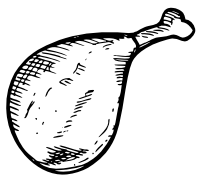
-21

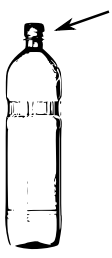
-6

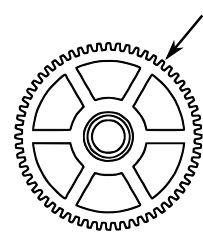
-14

+17

-3

+7

Již dva roky od mého příchodu ze Slaného do Prahy uplynuly. Pan řídící rce, že osvědčil jsem se. Třebas se zdráhají připustiti mou příslušnost rodině, dají mi vzdělání další. Budu nyní po dva další roky učen hodinářem. K mému přání, že bych raději v dílně stavěl nové tvary velocipédův, přihlédnuto nebylo.

V podvečer mě pak strýc můj nejmilejší vzal na Staré město ku Vorloji. Vorloj jest stroj hodinový zazděný do radnice na velkém rynku. Každou hodinu prý velká apoštolská paráda se na něm přehrává. Apoštolové od prvního po dvanáctého pochodují za okny a vždy se k lidem do rynku sami otočí. To vše dělají sami, nižádný pacholek jich ze vnitř neobsluhuje. Stroj jest to starodávný a autorovi jeho, starému hodinářskému mistrovi, oči za stroj vypíchali. O to méně toužím státi se hodinářským mistrem. A podobně jako toho mistra mrzačili, tak i pánů sedmadvacet českých zde na rynku mečem i jinak spravili. Pro národ český temné to místo. Vorloj však samotný viděti dnes dobře nebyl, neb obložen jest líchami až do výše druhých oken. Na líchách se malíři jacísi k remaquillerování obrazů Mánesových chystali, a tak Vorloj vidět nebyl. Seznámil jsem se tam s malířem jakýmsi Ženíškem. Již se těším, až obrazy spatřím, jsouť to prý obrazy českoslovanské. Národu našemu tedy přeci jen naděje hoří, třebas jen v obrazech. Napřed v umění, později jistě i v promyšlenosti a strojnictví.